

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ می ۲۰۱۹

"همراه گوشتش آشتی، همراه شوربایش جنگی"

دوشنبه- ۰۶ جوزا/۱۳۹۸- کابل: شما هم حتماً از طریق رسانه ها مطلع شده اید، "عبدالله عبدالمود" سرانجام دهن باز کرد و نسبت به اخراج ها و مقرری های جدید کارمندان ملکی و نظامی دولت در تمام سطوح شامل وزراء و جنرالان اردو، به وسیله "غنی احمدزی" ابراز نگرانی نمود. در یادداشت امروز خواهم کوشید تا به علل این شعبده بازی های "عبدالله" اندکی برخورد نمایم:

۱- هر چند تقرر و برطرفی در ادارات دولتی در تمام جهان امر معمولی است و هیچ اداره ای نمی توان یافت که در آن چنین روالی وجود نداشته باشد، مگر در دولت دست نشانده به خصوص از نخستین روز های شکل گیری حکومت وحشت ملی، این امر با تمام شدت در ادارات افغانستان وجود داشته است. از دلایل اساسی این سیاست کادری در دولت دست نشانده افغانستان به علاوه فساد اداری و خرید و فروش چوکی ها و مناصب دولتی، طرز نگرش و دید هر دو نفر یعنی هم "غنی احمدزی" و هم "عبدالله عبدالمود" نسبت با "اصل اداره" قسمی بوده و است که آنها نه تنها هیچ گاهی به هیچ یک از کارمندان دولت احترامی قایل نبوده اند، بلکه در کل "ادارات دولتی" تیول و مالکیت شخصی خود تلقی نموده، خود را مجاز دانسته اند، تا به هر شکلی دلشان خواسته است، در قبال مأموران دولتی عمل نمایند.

۲- در این که سیاست کادری جذب و دفع افراد از همان نخستین روز های شکل گیری حکومت خیانت ملی آغاز و اعمال شده است، هیچ جای شکی نیست، مگر این که "عبدالله" امروز بیاید و آن را نقد نماید، می تواند بر خاسته از دلایل آتی باشد:

الف- "عبدالله" خوب فهمیده است که حاکمیت "غنی احمدزی" و در کل حکومت خیانت ملی آخرین روز های حیاتش را سپری می نماید، چه بسا کشور های اشغالگر هم در زمینه با وی صحبت هائی نموده باشند، از جانب دیگر این را هم می داند که اپوزیسیون مقتدری علیه "غنی احمدزی" و باندش شکل گرفته است، در نتیجه می خواهد با تکیه بر امکانات تبلیغی دولتی، با کشیدن خط فاصل بین خود و "غنی احمدزی" حد اقل خودش را از خشم مخالفان "غنی احمدزی" صیانت نماید و در بهترین صورت خودش را تا مقام رهبری اوزیسیون بالا بکشد.

ب- "عبدالله" می بیند که "غنی احمدزی" چنان گستاخانه و به تنهائی در تمام موارد تصمیم می گیرد و عمل می نماید، تو گوئی اصلاً چیزی به نام توافقنامه حکومت خیانت ملی وجود نداشته و ندارد، این حرکات "غنی احمدزی"

وی را هراسان ساخته است که اگر دیربجنبید و مقابل جذب و دفع های اخیر "غنی احمدزی" نه ایستد، بعید نخواهد بود اگر روزی برگناری خودش را از مقام ریاست اجرائیه نیز از طریق رسانه ها مطلع شود.

پ- "عبدالله" که در استفاده جوئی و فساد به مانند تمام راهیان و داعیان اسلام سیاسی "دریانوش" است، متوجه شده است که از جذب و دفع های اخیر چیزی به دستش نرسیده، لذا می خواهد چنان وانمود نماید که گویا با سیاست کادری "غنی احمدزی" مخالف است، در حالی در اصل ناراحتی وی از خالی ماندن جیب خودش می باشد.

ت- "عبدالله" متوجه شده است که اگر "غنی احمدزی" به همین صورت چهار اسپه و با تاخت پیش برود تمام پنجشیر و شورای نظار و جمعیت به دنبال "امراالله صالح" قلاده رقیب و بردگی "غنی احمدزی" را به گردن خواهد آویخت و آنوقت افرادی از قماش "عبدالله" می باید حساب پس بدهند.

هوطنان گرامی!

"عبدالله" سیاستی را که پیش گرفته همان "شریک دزد و همراه قافله" را تداعی می نماید. او در عین حالی که از امتیازات حاکمیت "غنی احمدزی" استفاده می برد و در داخل و خارج افاده می فرود، می خواهد با این خیزک زندهای میمون وار، باز هم خود را بین مردم مطرح سازد. مردم به چنین انسانهایی بدرستی گفته اند "با گوشتش آشتی و با شوربایش جنگی اند". یعنی در عین حالی که از امتیازات دولت های وطن و مردم فروش سود می برند، می خواهند خود را مجزا از آنها معرفی بدارند و تلاش می ورزند تا به چشم مردم خاک بپاشند.

هموطنان گرامی!

"عبدالله" ها باید بدانند ک مردم حافظه دارند و هیچ گاهی همسوئی و همگامی "عبدالله" ها را در خیانت و جنایت با "غنی احمدزی" ها فراموش نکرده و نخواهند کرد.

سرکها ما را می طلبد!!